

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 572/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **ARTRA s.r.o.**, Vítazná 394/44, Partizánske, **JANOLI, s.r.o.**, Uzovce 26, **ČECHOVO, s. r. o.**, Námestie slobody 39, Sabinov, **JASTA Slovakia, s.r.o.**, Orechová 5, Prešov, a **Ing. Jaroslav Marinica – MARINI**, Malinová 13681/20, Prešov, zastúpených **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. októbra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 506/2023-61 z 24. januára 2024. Sťažovatelia navrhujú, aby im ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie každému v sume po 2 500 eur a trovy konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia podali 27. marca 2019 správnu žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného orgánu verejnej správy (Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, pozn.). Konanie bolo vedené pôvodne Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Sa/20/2019, po podaní kasačnej sťažnosti Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

pod sp. zn. 5Shk/2/2022 a po vrátení veci je aktuálne vedené správnym súdom pod sp. zn. BA-8Sa/46/2023.

3. Nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 506/2023-61 z 24. januára 2024 ústavný súd vyslovil porušenie základných práv sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správneho súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd prikázal správnenému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a zároveň priznal sťažovateľom finančné zadost'učinenie v sume každému po 500 eur a náhradu trov konania. Predmetný nález nadobudol právoplatnosť 13. februára 2024.

4. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v období po právoplatnosti nálezu sa vo veci uskutočnilo 23. mája 2024 pojednávanie. Vzhľadom na zmätočne naformulovaný žalobný návrh žalobcov (sťažovateľov) im správny súd poskytol dodatočnú lehotu na spresnenie žalobného návrhu. Žalobcovia 31. mája 2024 doručili správnenému súdu podanie, ktorým neodstránili nedostatky žalobného návrhu, preto ich správny súd opätovne vyzval 10. júla 2024 na naformulovanie jasného, presného a zrozumiteľného žalobného návrhu. Žalobcovia v určenej lehote na výzvu nereagovali včas a až 1. augusta 2024 opravili návrh. Podľa vyjadrenia zákonnej sudkyne, ktoré poskytla na žiadosť ústavného súdu o informáciu o stave konania, je predpoklad, že vo veci bude rozhodnuté najneskôr v priebehu decembra 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými prietahmi správneho súdu v období po právoplatnosti nálezu sp. zn. II. ÚS 506/2023, teda po 13. februári 2024. Podľa sťažovateľov správny súd ani po vyše 8 mesiacoch od vydania nálezu nezabezpečil, aby bolo konanie skončené vo všetkých jeho zložkách, pretože vykonal iba jedno pojednávanie, na ktorom nebolo vyhlásené uznesenie vo veci s tým, že predmetné uznesenie sa vyexpeduje v lehote jedného mesiaca od doručenia podania žalobcov, ktorým vyšpecifikujú žalobný návrh. Od momentu zaslania opakovaného vyjadrenia žalobcov neboli vo veci vykonané žiadne úkony. V dôsledku uvedeného stále pretrváva stav právnej neistoty sťažovateľov.

6. V súvislosti s právnou a faktickou zložitou sťažovateľa poukázali na právne závery ústavného súdu vydané v predmetnom náleze a, nadväzujúc na to, konštatovali, že zložitost' ostala rovnaká. V súvislosti so svojím správaním konštatovali, že podľa ich názoru neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ich ťarchu. Prietahy v konaní boli zapríčinené výlučne postupom správneho súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

8. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

9. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti prípadu ústavný súd už v predchádzajúcom náleze konštatoval, že konanie o ochrane pred nezákonným zásahom tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, avšak vysoká variabilita posudzovaných faktických zásahov obmedzuje aplikabilitu skoršej rozhodovacej praxe a konanie si vyžaduje aj posúdenie skutkového deja správnym súdom. Obe tieto špecifiká sú spôsobilé objektívne predĺžiť konanie, preto ústavný súd prihliadol pri posudzovaní celkovej dĺžky konania aj na zistenú zvýšenú skutkovú a právnu náročnosť veci. Z hľadiska predmetu konania a jeho významu pre s'ťažovateľov nejde o konanie, ktoré si v zmysle judikatúry ESLP vyžaduje vyššiu prioritu.

10. Ústavný súd posúdil aj správanie s'ťažovateľov v rozhodnom období, teda v období od 13. februára 2024, keď nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť. Ústavný súd konštatuje, že s'ťažovatelia sa vo výraznej miere pričínili o to, že v konaní nebolo dosiaľ vydané meritórne rozhodnutie. Vzhľadom na zmätočne a neurčito naformulovaný petit správny súd nerozhodol na pojednávaní uskutočnenom 23. mája 2024, ale opakovane vyzýval s'ťažovateľov na spresnenie žalobného návrhu. S'ťažovatelia doplnili svoj petit podaním doručeným správne mu súdu 31. mája 2024, no ani petit uvedený v tomto podaní nespĺňal náležitosti kvalifikovaného žalobného návrhu. Správny súd preto s'ťažovateľov opätovne vyzýval na spresnenie petitu, ktorý kvalifikovane doplnili až 1. augusta 2024. V uvedenom období teda existovala objektívna prekážka, pre ktorú správny súd nemohol vo veci meritórne rozhodnúť.

11. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že hoci konanie nie je právoplatne skončené, v postupe správneho súdu v rozhodnom období neidentifikoval zbytočné priet'ahy, v ktorých dôsledku by bolo možné vysloviť porušenie označených práv s'ťažovateľov, keď v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu do 1. augusta 2024 bránila správne mu súdu v rozhodovaní objektívna prekážka neúplného návrhu. Posudzovanie návrhu aktuálne nie je poznačené zbytočnými priet'ahmi, keď navyše podľa vyjadrenia sudkyne má byť vo veci rozhodnuté v decembri 2024.

12. Ústavný súd v postupe správneho súdu v posudzovanom období nevidel objektívnu existenciu zbytočných priet'ahov, ktoré by mohli viesť k vysloveniu porušenia označených práv s'ťažovateľov, preto ústavnú s'ťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

13. Ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľom podať novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu